

Ц. — На Магда: — Ти не се ли научи за госпожа Катерина? Мжжът ѝ е убитъ. Горката, остава съ 6 деца.

М. — Кога това?

Ц. — Снощи се получило съобщението. Сжщо и на госпожа Анастасия мжжът ѝ е убитъ. Какъв хубавъ човѣкъ бѣше!

М. — Що думашъ?

Ц. — А за госпожа Бонева разправятъ, че мжжът ѝ се предалъ въ пленъ, но тамъ го съсѣкли. Пъкъ у госпожа Кръстина, като сж писнали, да те чува Богъ! Цѣлата ни махла е въ черно, сестро. Добре че Господъ запази досега нашъ Колю.

М. — Да знаешъ, колко съмъ какърна и азъ за Митко!

Ц. — За това е виноватъ мжжътъ ти. Той може веднага да извади отъ огъня и Митко и Колю.

М. — Колко съмъ му говорила, но не дава дума да се продума. Щѣло да се изложи името му.

Ц. — А защо не се изложи името на Дангалата? Синъ му е подпоручикъ и се пери тукъ, та жена не може да мине покрай него. Ами синътъ на госпожа Иванова, който е въ прехраната? Ами синътъ на Петрини, който е въ цензурата? Та кой още не?

М. — Азъ нищо не мога вече да говоря на мжжа си, следъ като ми е забранилъ да го задявамъ съ тоя въпросъ.

Ц. — Тѣй ли? Тогава азъ ще му говоря. Нѣма да го оставя на мира. Утре ще ида въ министерството, въ канцеларията му. Че какъ, сестро, да не мисля за Колю, когато гледачката Мица, колкото пжти ми е хвърляла на карти, все лошо ми се е падало? И все лошо откъмъ синъ!

М. — Наистина?

Ц. — Вчера пакъ си гледахъ, и пакъ така ми се падна.

М. — Тогава и азъ искамъ да ми гледа за Митко!

Ц. — Може, но само да мълчишъ, защото властитѣ я преследватъ. Преследватъ я, защото била казала, че, както показватъ нейнитѣ карти, тази война нѣма да се свърши нито подиръ три години.

М. — Леле Божичко, ако излѣзе вѣрно!

Ц. — Да, да. Така показвали картитѣ ѝ.

М. — Не знамъ, но напоследъкъ взехъ много лоши сънища да сънувамъ.